

Opgaven udleveres til følgende EKA'er: EKA 421152E002		Hovedområde: BSS /Jura	
Prøvens navn: Civilproces			
Opgavetype: Alm. opgave			
Antal sider i opgavesættet (inkl. forsiden):			
Eksamensdato: 17. maj 2023		Fra kl. 9.00	Til kl. 13.00
Eksamenslokale:			
Tilladte hjælpemidler: Alle – herunder batteridrevet pc som opslagsværk og internetadgang			
Materiale, der udleveres til eksaminanden: Intet ud over opgaveteksten			

Karakteropslag dato:

Senest 27.06.2023

Opgave 1

Camilla Carlsen købte i 2022 sammen med sin kæreste, Mads Mylin, en gammel gård, som de ønskede at omdanne til en mere moderne bolig. Parret indgik derfor aftale med totalentreprenørfirmaet Boligkompagniet A/S, der skulle gennemrenovere den gamle hovedbygning samt opføre et nyt anneks. Aftalen blev på Boligkompagniets initiativ indgået i henhold til AB18, der i § 69 indeholder følgende klausul:

”Tvister mellem parterne afgøres endeligt ved voldgift ved Voldgiftsnævnet”.

Camilla og Mads kørte jævnligt forbi huset for at se, hvordan arbejdet skred frem. Nogle måneder inde i arbejdet begyndte de imidlertid at blive nervøse for fremgangsmåden ved annekset. Gennem en fælles ven fik de kontakt til Kenneth Kofod, der arbejdede som byggeteknisk rådgiver ved et større ingeniørfirma. Kenneth mente ikke, at spærkonstruktionen var udført korrekt, hvilket han tilbød at lave en kort beskrivelse af uden beregning. Camilla syntes imidlertid, at det var bedst bare at tage en uformel snak med Boligkompagniet, og Kenneth nøjedes derfor med at tage en håndfuld billeder. ”De kan jo blive gode at have”, som han sagde.

Den efterfølgende samtale med Boligkompagniet gik ikke, som Camilla havde håbet, idet Boligkompagniet præsenterede dem for en ekstraregning på 350.000 kr. under henvisning til, at Boligkompagniet havde fundet asbest og derfor havde været nødt til at hyre et særligt autoriseret nedbrydningsfirma til at bortskaffe en del af materialerne.

Da Camilla og Mads ikke ville betale mere end aftalt, og da de stadig var bekymrede for spærkonstruktionen, tog de kontakt til advokat Andersen. Andersen udtog den 10. december 2022 stævning med påstand om, at Boligkompagniet skulle anerkende, at Camilla og Mads ikke var forpligtet til at betale for asbestsanering. Andersen nedlagde endvidere påstand om, at Boligkompagniet skulle anerkende at være erstatningspligtig for ”eventuelle udbedringsomkostninger til spærrenerne”.

I et rettidigt svarskrift indleveret af selskabets direktør nedlagde Boligkompagniet påstand

om frifindelse. Selskabet nedlagde samtidig selvstændig påstand om betaling af 800.000 kr., der udgjorde dels den sidste rate af den oprindelige pris, som Camilla og Mads endnu ikke havde betalt, dels 350.000 kr. for håndtering af asbest. Ved meddelelse af 6. januar 2023 fastsatte retten frist for replik til den 3. februar 2023. Samtidig indkaldte retten parterne til et telefonisk retsmøde den 10. februar 2023.

Camilla og Mads bad herefter Kenneth udarbejde en rapport om spærkonstruktionen, hvilket han gjorde den 28. januar 2023. Kenneth lavede rapporten på ingeniørfirmaets brevhoved, men sendte ikke en regning herfor. Rapporten indeholdte de fotos, Kenneth tidligere havde taget, og konkluderede, at spærerne var fejlkonstrueret, hvilket medførte sammenstyrtningsfare. Ifølge rapporten var det nødvendigt at fjerne en del af tagkonstruktionen og opsætte yderligere spær til en anslået pris på 500.000 kr.

Denne rapport fremlagde advokat Andersen i replikken, hvori han over for Boligkompagniets betalingspåstand nedlagde påstand om frifindelse, idet han gjorde gældende, at Camilla og Mads ikke var forpligtede til at betale for asbesthåndteringen. I forhold til den udestående rate gjorde Andersen gældende, at arbejdet havde været mangelfuldt – og at Camilla og Mads under alle omstændigheder måtte være berettiget til at modregne deres udgifter til udbedring i kravet.

På det telefoniske retsmøde den 10. februar mødte Boligkompagniet ved advokat Berendsen, der nu gjorde gældende, at sagen skulle afvises, fordi parterne havde aftalt voldgift. Berendsen protesterede samtidig over fremlæggelsen af rapporten, som han mente havde karakter af en ensidig erklæring. Andersen gjorde heroverfor gældende, at Camilla og Mads ikke var bundet af voldgiftsaftalen, og at Boligkompagniet under alle omstændigheder havde opgivet eller fortabt retten til voldgift. I forhold til erklæringen gjorde han gældende, at den var udarbejdet i privat regi, og uden Camilla og Mads havde betalt og derfor ikke var ”sagkyndig”, og at den i øvrigt byggede på observationer gjort inden sagens anlæg.

Dommeren meddelte, at han var tilbøjelig til at tage advokat Andersens protest over

erklæringen fra Kenneth Kofod til følge, men at han omvendt ikke mente, at sagen skulle afvises. Disse tilkendegivelser tog parterne til efterretning, og det aftaltes herefter at udsætte sagen på forligsdrøftelser.

På et efterfølgende møde blev parterne enige om, at Camilla og Mads skulle betale for asbesthåndteringen, men at Boligkompagniet omvendt skulle betale for at få udbedret spærkonstruktionen. Samtidig skulle Boligkompagniet have betaling af den sidste rate, dog med fradrag af 50.000 kr. til dækning af Camilla og Mads' genhusning i perioden. De var samtidig enige om at udskyde det endelige økonomiske opgør, til udbedringen var gennemført, og det endelige forlig fik derfor følgende ordlyd:

Boligkompagniet anerkender, at spærkonstruktionen er udført forkert, og at selskabet skal betale for udbedring, jf. bilag 1 [rapporten]. Camilla Carlsen og Mads Mylin anerkender at skyldes Boligkompagniet kr. 750.000,00, som skal betales senest 14 dage efter ovenstående udbedring.

Det overlades til retten at fastsætte sagens omkostninger.

Byretten publicerede den 5. april 2023 en dom, hvoraf det uden nærmere begrundelse fremgik, at da Camilla og Mads havde "accepteret at betale hovedparten af Boligkompagniets krav, skulle de i medfør af RPL § 312 betale sagsomkostninger med 97.500 kr. eksklusiv moms" (svarende til middelværdien for det proceduresalær, der fremgår af Landsretspræsidenternes vejledende takster for en sagsgenstand på mellem 575.000 og 1.150.000 kr.). Af dommen fremgik, at den "kunne ankes inden for 4 uger".

Advokat Andersen indleverede den 28. april 2023 ankestævning, hvori han gjorde gældende, at hans klienter burde være tilkendt sagsomkostninger, alternativt at omkostningerne burde ophæves. Under alle omstændigheder var omkostningerne udmålt for højt, idet arbejdet med sagen havde været begrænset.

Den 10. maj 2023 modtog Andersen en høringsskrivelse fra landsretten, der påtænkte at

afvise sagen: *Dels* fordi den rette appelform var kære, *dels* fordi fristen var 2 uger. Efter at have undersøgt reglerne nærmere, gjorde Andersen ikke indsigelse imod landsrettens vurdering, men han mente alligevel, at landsretten skulle tillade appellen, idet det ikke kunne være afgørende, om processkriftet hed en ankestævning eller et kæreskrift, når processkriftet havde det nødvendige indhold. Herudover mente han, at både fristoverskridelsen og valget af appelform måtte anses for en undskyldelig fejl.

Spørgsmål

- 1. Kunne byretten have afvist sagen med henvisning til parternes voldgiftsaftale?**
- 2. Ville det have været korrekt at afvise erklæringen fra Kenneth?**
- 3. Var det korrekt af byretten at tilkende Boligkompagniet sagsomkostninger, og var omkostningsudmålingen korrekt?**
- 4. Bør landsretten tillade anken?**

Opgave 2

Anders havde for nogle år siden købt en Audi cabriolet. Han ønskede nu at købe en ny bil, og derfor satte han sin Audi til salg på nettet. Han annoncerede den til en salgspris på 275.000 kroner. Benny rettede på baggrund af annoncen henvendelse til Anders, og de mødtes efter aftale hos Anders.

Det var varmt, og solen skinnede, så hele mødet foregik udenfor. Anders' nabo – Carl – var meget nysgerrig og kom til stede samtidig med Benny. Carl overværede hele mødet og var endda med i bilen, da Benny prøvekørte den.

Benny ville gerne købe bilen. Som led i prisforhandlingen påpegede Benny, at bilen jo var lidt ældre, og derfor skulle der ske prisnedsættelse til "uforudsete reparationer." De blev herefter enige om en pris på 225.000 kroner og lavede en kort købsaftale, hvor det blev anført, at bilen var "købt som beset." Det blev aftalt, at Benny skulle afhente bilen ugen efter hos Diana, der var mekaniker og havde serviceret bilen indtil nu. Benny hentede bilen som aftalt og betalte ved afhentningen den aftalte købesum som en bankoverførsel. Det var regnvejrs hele dagen, så Benny kørte blot hjem med bilen.

I weekenden skinnede solen, og Benny glædede sig til at køre i bilen. Da han ville slå kalechen ned, virkede motoren til dette ikke. Benny var meget skuffet, og gik nu en runde om bilen. Her fik han øje på en række rustpletter, hvilket gjorde ham urolig for bilens stand.

Benny kontaktede herefter Anders, der afviste ethvert krav. Anders mente, at bilen var købt som beset, og at han i øvrigt under deres møde havde forklaret, at kalechen nogle gange drillede lidt, hvorfor man bare skulle skubbe lidt til den. Benny blev sur og meddelte, at han ønskede, at handlen skulle gå tilbage, hvilket Anders afviste.

Benny stævnedes herefter Anders med påstand om, at Anders skulle anerkende, at handlen med rette var ophævet, og at Anders skulle tilbagebetale købesummen mod udlevering af bilen. Efter skriftveksling blev sagen berammet til hovedforhandling torsdag den 5. januar

2023. Under hovedforhandlingen skulle der ske afhøring af Carl om indholdet af mødet og af Diana om hendes kendskab til bilen og bilens stand ved udleveringen.

Begge vidner var begæret ført af Anders, og han sørgede for, at de begge blev indkaldt med korrekt varsel, hvorefter de begge bekræftede, at de ville møde.

Onsdag den 4. januar 2023 sendte Carl en mail til Anders, Benny og retten og meddelte, at han desværre ikke kunne komme næste dag, da han var på ferie i Østrig. Han skrev tillige, at han ikke rigtig forstod, hvorfor han var indkaldt og anførte følgende:

”Jeg tror i øvrigt ikke, at jeg kan bidrage med ret meget. Jeg var kun kortvarigt til stede på denne dejlige solskinsdag, og det var en dejlig køretur. Jeg kan huske, at kalechen blev drøftet. Men konklusionen herom kan jeg ikke huske.”

Ved hovedforhandlingens begyndelse den 5. januar anmodede Anders om udsættelse af sagen, således at Carl kunne afgive forklaring. Benny ønskede ikke sagen udsat og anmodede desuden om, at mailen fra Carl blev fremlagt i sagen, da den efter Bennys opfattelse kunne træde i stedet for en vidneforklaring fra Carl. Efter en kort procedure herom afsagde retten kendelse om, at sagen ikke skulle udsættes, og at mailen kunne fremlægges.

Diana skulle herefter afgive forklaring. Hun indledte med at anmode retten om at tilkendegive, at hun mødte som sagkyndigt vidne, da det ville have betydning for hendes betaling. Retten meddelte, at den ville tage stilling til dette i forbindelse med domsafsigelsen og tilkendelsen af omkostninger. Diana afgav herefter forklaring om bilens stand ved Bennys afhentning og hendes kendskab til bilen som mekaniker af bilen.

Retten afsagde torsdag den 19. januar 2023 dom i sagen og kendelse om Dianas status. Begge afgørelser blev samme dag offentliggjort på sagsportalen. Anders tabte sagen, da retten fandt, at han ikke havde opfyldt sin loyale oplysningspligt om bilens stand. Diana

blev ikke anset som sagkyndigt vidne.

Anders var skuffet, og efter betænkningstid ankede han dommen onsdag den 15. februar 2023. Benny mente, at det var helt vanvittigt at bruge mere energi på sagen og bad derfor landsretten om at afvise sagen efter rpl. § 368 a, da der ikke var noget at komme efter, og Anders i øvrigt ikke havde anført noget nyt i ankestævningen. Anders svarede, at byrettens afgørelse havde væsentlig betydning for ham, og desuden ønskede han under ankesagen at afhøre Carl. Tillige ville han begære syn og skøn for landsretten.

Diana rykkede fredag den 17. februar 2023 byretten for en afgørelse. Retten meddelte herefter, at afgørelsen heraf var truffet i forbindelse med dommen og offentliggjort på sagsportalen samtidig med dommen, men at de nu som en service sendte hende et eksemplar af afgørelsen. Diana kærede herefter afgørelsen mandag den 20. februar 2023.

Spørgsmål

- 1. Var rettens kendelse om at tillade fremlæggelsen af mailen korrekt?**
- 2. Var byrettens afgørelse om, at Diana ikke var sagkyndigt vidne korrekt?**
- 3. Skal landsretten tillade Dianas appel?**
- 4. Hvad bør landsretten overveje i forbindelse med anvendelsen af rpl. § 368 a?**